

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

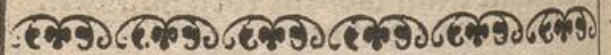
T'Antwerpen, 1638

S. Thomas van Aqvinen. van der Dredick-heeren Orden. den VII. Meert. Op
de wijze: O Schepper fier, &c.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

Dit Hemelsche present.
 't Gheschiede al te samen.
 De Maeghd vergoot haer bloedt.
 Theophel na 't betamen/
 Van d'alder-eelste groet/
 Kreegh uyt des Hemels hoven
 Met eenen sulcken Gheest
 Dat hy hem 't hooft liet klooven
 Doo? Chzisto onbevzeest.
 O Dozothee/ des Heeren
 Ghetrouwe Martelars/
 Laet ons u voo?schzift leeren/
 Al wat hier suers of hardes
 Te draghen valt/te draghen/
 Ghelijckmen is ghewent
 Des Winters/ op 't behaghen
 Van d'Hemel-rijcksche Lent.

S. THOMAS van AQUINEN.
 van der Predick-heeren Orden.
 den VII. Meert.

Op de wise:

O Schepper fier, &c.

Als 't Firmament
 Doo? 't Hemelsche lazure

Thoon!

Choont tot aller ure
 Sijn blinckend' schoon gelaet;
 De Sterren jent
 In d' Hemelrijcksche mueren/
 Als karbonckels puere
 Staen glimmen tot cieraet:
 Soo sullen/die geleert zijn/lichten/
 En die'er veel tot deugden stichten/
 Eeuwigh Godt ontrent
 Klaer blincken sonder endt.

In 't Papelsch Rijck/
 In 't Graeffschap van Aquijnen
 (In 't landt der Latijnen
 Altijdt seer hoogh gheacht)
 Seer wonderlijck
 Men sagh drie Sonnen schijne/
 Dusterhepdt verdwijnen
 In 't midden van de nacht;
 Om dat ter werelddt was ghebozen
 Thomas/ de Sonne der Doctoren.
 Thoma/wellekoem:
 Ghy zijt ons eer/ ons roem.

Dees' edel Son/
 Van klaerhepdt uptghelesen/
 Was eerst opgheresen
 Als in den morgghen-stondt/
 Doen sp begon
 Den dauw/die viel vooz desen
 In een Maeghd ghepresen/

Ten supghen in haer mond:
AVE MARIA, net gheschreven
Heeft Thomas van d'aerd opgehe-
 ven/
En met meerder dozst
Gheslicht/dan 's moeders dozst.

Der Sonnen gangh
En wordt niet opgehouden:
Thomas niet verfloude
In 't aengevangen padt.

Twee jaren langh
De karker hem benoude/
Liefde noyt verkoude/
Die sijn ghemoed besat:
Hoe hem de werelt bad of dreygde/
Sijn vast gemoed noch brack/ noch
Ja/een Graben soon/ (nepgde;
Verliet sijns vaders kroon.

Wind of tempeest
En kan de Son niet raken:
Moedigh noch gram maken
Hond' Thomam eer of spijt.

Soo hoogh sijn geest
Was boven aerdsche saken/
Dat hem niet moght smaken/
Dan Godt/tot aller tijdt.
Wellust/en eer/en konings gaven
En hoog-geachte Bischops staven
Thomas acht als slyck/

Sijn armoed was te rijck.

Dat was bedeckt/

Ontdeckt der Sonnen strale ;

Lepdt de gheen die dwaalen

Tot oy de rechte baen ;

Blijft onbebleekt ;

Verlicht oock berghe en dale ;

Sterren al te male

Dan haer het licht ontbaen ;

Schadige beesten doetse vluchten/

Die Sonnen glants niet kunnen
luchten.

Thoma/soo ick merck/

Dit is u epghe werck.

Hoe diepe vlo'en/

Ghy hebtse konnen gronden ;

Dooz verstand onthonden

Der Ketters loose knoop ;

Dopt wist m' u doen

Gen merckelijcke sonde ;

Dw' pen/uwten monde

Geest wijshepdt goeden koop ;

Soo wel de groote als de klepne/

Sp drincken al upt uw' fontepne ;

Die als Medecijn

Verdyjft het quaed venijn.

o waere Son

In't Firmament der Kercken :

Al uw' leer/ en wercken

Zijn

Zijn supber en ghesond :
 Nopt Salomon
 En heeft niet al sijn' klercken/
 Als ghy/kunnen mercken
 Der saken eyghen grondt.
 Libanus hooghste Cedar-boomen/
 Hebt ghy tot aen het merch beho-
 men/
 Dooz verstandt beduydt
 Oock 't alderminste krupdt.
 Die dan uw' leer
 Volght/Thoma/magh niet dwaelen
 Want ghy kunt vertalen
 Oock Godts verholen sin.
 't Cruys van ons Heer
 Hingh aen uw' woorden 't stale/
 Als daer af quam dalen
 Dees' stem van soeter min :
 G'hebt van my/Thoma/wel ghe-
 schreven/
 Wat loon sal ic u daer vooz geben
 En ghy spraeckt: O Heer/
 Gheeft m'u/en dan niet meer.
 Wel moet u zijn/
 O Thoma/met dien loone/
 Edel/rjck/en schoone ;
 Ghy hebt u wel bera'en.
 Sint Augustijn
 Gens quam met u ten thoone/

Als ghy nu de kroone
Des Hemels had ontbaen:
Thomas/ sprack hy / in 't eeuwigh
leven

Sit even hoogh met my verheben.
Dan den Maeghden-krans
Heeft hy tot boven-kans.

Wie sal dien loon/
Dien krans ons openbaren/
Dien Godt deed' bewaren/
O Thoma/ dooz uw' prijs?

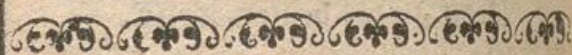
O/ 't is soo schoon/
De Lelien te paren
Met Lauriere-blaren
In 't Hemels Paradijs!
Daer wordt ghy/ Thoma/ nu ver-
slonnen
Dooz 't eeuwigh licht van klaerder
Sonne;
Daer ghy sonder endt
Meer blinckt als 't Firmament.

O blinckend' Licht/
O Son/ wilt by ons blijven/
Dopsterhepdt verdrijven/
Die ketterp ons baert.

Dw' penne slicht (ven;
Gods hups/ dooz 't Godlijck schrij-
laetet doch bekljben/
En zjn by ons bewaert.

Deughdelijck leven / saligh sterben
 Wilt dooz gebeden ons verwerben,
 En na dit termijn/
 Het eeuwigh Sonne-schijn.

P.M.H.

S. THOMAS van AQUINEN
 van der Predick-heeren Orden,
 den VII. Meert.

Op de wijse :

Hoort Sion, wat ick ons heb verno-
 men, pag. 87.

Dat toch alle meesters en scholieren
 Gheest'lijck / weerlijck / van wat
 staet soock moghen zyn/
 Desen goeden dagh vrywilligh byeren
 Op den naem van Sinte Thomas van
 Aquijn/
 Die u met sijn pen verlicht/
 En met sijn goed leven sicht.
 Dus van Chooz te Chooz/
 Dus van Chooz te Chooz/
 Singht ter eeren van den Engelscheu
 Doctooz.

Maer